

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoKR/37/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123208881
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Ragan
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:8123208881.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Ragana a sudcov JUDr. Natálie Štrkolcovej a JUDr. Ondreja Hvišča, PhD., v spore žalobcu: GLOCIN LIMITED, Enterprise House 2, Pass Street, Manchester, OL9 6HZ, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, právne zastúpený: AK Igor Milichovský s.r.o., Južná trieda 2/A, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO: 54 824 486, proti žalovanému: JUDr. Peter Bartoš, Námestie slobody 2, 066 01 Humenné, správca úpadcu Eco Energy Point s.r.o., Popradská 17/670, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 48 050 164, právne zastúpený: JUDr. Gabrielou Ulbrichtovou, advokátkou, Garbiarska 83/20, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 55 116 451, o určenie popretej pohľadávky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo 16. júla 2024, č. k. 5Cbi/127/2023 - 515, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok Okresného súdu Prešov zo 16. júla 2024, č. k. 5Cbi/127/2023 - 515.
- Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom určil, že žalobca je veriteľom pohľadávky prihlásenej do konkurzného konania úpadcu: Eco Energy Point s.r.o. vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn.: 1K/2/2023, vo výške 158.081,10 eur, zabezpečenej vo výške 158.081,10 eur, a to záložným právom v I. poradí k nehnuteľnostiam na základe Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 6.4.2021, v znení Dodatku č. 1 zo dňa 24.11.2021, vklad záložného práva do katastra nehnuteľností povolený Okresným úradom Stará Ľubovňa, katastrálny odbor, pod V - 4735/2021 zo dňa 20.12.2021, Z-1875/2021 - 1699/2021, zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 27, ktorá vznikla zo Zmluvy o úvere zo dňa 6.4.2021, ktorá je čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti, zabezpečenia, ako aj poradia zabezpečenia oprávnená a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že si do konkurzu úpadcu prihlásil zabezpečenú pohľadávku vo výške 158.081,10 eur, ktorá vznikla titulom nevrátenia pôžičky poskytnutej žalobcom ako veriteľom úpadcoví, ako dlžníkovi na základe zmluvy o úvere a Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 6.4.2021. Žalovaný ako správca poprel prihlásenú pohľadávku čo do právneho dôvodu, výšky, poradia, vymáhateľnosti a zabezpečenia zabezpečovacím právom dôvodiac, že zmluvu o úvere ako aj zmluvu o zriadení záložného práva podpísala v mene žalobcu neoprávnená osoba A. B.. A. B. nebol v čase podpisu zmlúv štatutárnym orgánom, resp. riaditeľom žalobcu a plná moc mu udelená dňa 1.2.2021 C. D. E., riaditeľom žalovaného, nie je špecifikovaná na uzavretie predmetného právneho úkonu, keďže kogentné právomoci konateľa nemožno previesť na inú, tretiu osobu s poukazom na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn.: III. ÚS 353/2012-17 zo dňa 1.8.2012. Finančné prostriedky 120.000,- eur poskytla úpadcoví Podnikateľská družstevní záložna (ďalej len „PDZ“), teda iný subjekt, preto žalobcovi nesvedčí aktívna legitímácia na prihlásenie zabezpečenej pohľadávky evidovanej pod por. č. 27. Žalovaný zistil, že

po pripísaní sumy 120.000,- eur dňa 8.4.2021 na účet úpadcu, bola dňa 13.4.2021 prevedená suma 45.826,- eur na účet spoločnosti LFC business Group investment, j.s.a., IČO: 52 895 343 a suma 20.000,- eur na účet NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO, IČO: 36 477 494, teda išlo o akési krátkodobé presuny finančných prostriedkov na spriaznené osoby. Zmluvu o úvere a zmluvu o zriadení záložného práva v mene úpadcu podpísali neoprávnené osoby s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 5Cob/38/2021. Neplatne zvolené predstavenstvo družstva NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO, ktoré je jediným spoločníkom úpadcu, ustanovilo do funkcie neplatného konateľa spoločnosti úpadcu. Zmluva o úvere nespĺňa základnú náležitosť podľa § 499 Obchodného zákonníka, nakoľko žalobca ako veriteľ nemá v predmete podnikania zapísanú činnosť poskytovanie úverov. Zároveň v zmluve nie je uvedené číslo účtu, na ktorý má byť požičaná suma vrátená. Žalobca si pohľadávku neprihlásil správne, nakoľko právnym dôvodom je nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Prihlásená pohľadávka je premlčaná, preto zaniklo aj zabezpečenie neplatne zriadeným záložným právom. Nesprávne je uvedené aj poradie prihlásenej pohľadávky č. 1, nakoľko tomuto zmluvne dojednanému zabezpečovaciemu právu predchádza zákonné záložné právo v prospech ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Úpadca zároveň neeviduje predmetný záväzok, keďže nevyplyva z jeho účtovníctva.

3. Žalobca s uvedenými dôvodmi popretia žalovaného nesúhlasil. Dôvodil, že zmluvu o úvere za úpadcu podpísala osoba, ktorá je až doposiaľ zapísaná v obchodnom registri ako jej konateľ. Záložnú zmluvu v mene záložných dlžníkov podpísali osoby, v tom čase riadne zapísané v obchodnom registri a poukázal na § 27 ods. 3 Obchodného zákonníka. Uznesenia prijaté na valnom zhromaždení sa považujú za platné až do rozhodnutia o ich neplatnosti. Prihlásená pohľadávka nie je zabezpečená majetkom NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO. Peňažné prostriedky boli prevedené na účet úpadcu z účtu žalobcu vedeného v konkrétnej finančnej inštitúcii, ktorou je PDZ. Následný prevod peňažných prostriedkov na účet inej právnickej osoby nemá žiaden vplyv na skutočnosť, že pôžička bola úpadcovi riadne poskytnutá. Argumentácia žalovaného, že žalobca nemá v predmete podnikania uvedenú činnosť poskytovania úverov je nenáležitá, keďže v zmluve si strany dojednali poskytnutie pôžičky. Neuvedenie čísla účtu žalobcu v zmluve nepredstavuje podstatnú náležitosť zmluvy, tento údaj sa mohol oznámiť aj dodatočne. Poradie zabezpečovacieho práva bolo prihlásené v súlade so zápisom záložného práva v katastri nehnuteľnosti. Ako dôvod popretia pohľadávky nepostačuje skutočnosť, že túto úpadca neeviduje vo svojom účtovníctve.

4. Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Zotrvával na dôvodoch popretia prihlásenej pohľadávky uvedených v oznámení o popretí zo 16.8.2023.

5. Súd prvej inštancie v bode 41. odôvodnenia rozsudku uviedol, ktorými listinnými dôkazmi vykonal dokazovanie v spore.

6. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav:

7. Z prihlášky pohľadávky /č. I. 16 spisu/ vyplýva, že žalobca ako právny dôvod vzniku pohľadávky uviedol, že ako veriteľ uzatvoril s úpadcom ako dlžníkom dňa 6.4.2021 Zmluvu o úvere, na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť úpadcovi pôžičku vo výške 120.000,- eur a to bezhotovostným prevodom na účet úpadcu. Úpadca sa zaviazal poskytnutú pôžičku vrátiť najneskôr do jedného roka odo dňa pripísania peňažných prostriedkov na účet úpadcu. Zmluvné strany si zároveň dohodli úrok z požičanej sumy vo výške 10 % ročne. Zároveň pre prípad omeškania si dohodli úrok z omeškania vo výške podľa obchodnoprávných predpisov Slovenskej republiky a to počnúc dňom nasledujúcim po dni splatnosti pôžičky až do zaplatenia. Veriteľ platobným príkazom zo dňa 7.4.2021 previedol sumu 120.000,- eur v prospech účtu úpadcu. Úpadca nevrátil pôžičku ani sčasti. Prihláškou bol uplatnený aj zmluvne dojednaný úrok od 8.4.2021 do dňa vyhlásenia konkurzu, t. j. do 31.5.2023 v sume 25.742,47 eur; zákonný úrok z omeškania vo výške 9 % ročne počnúc dňom nasledujúcim po dni splatnosti istiny, t. j. dňom 9.4.2022 do 31.5.2022 vo výške 12.338,63 eur a zabezpečovacie právo vyplývajúce zo Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 6.4.2021 uzavretej medzi veriteľom ako záložným veriteľom a úpadcom ako záložcom 2 a družstvom NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO, IČO: 36 477 494 ako záložcom č. 1 v znení dodatku č. 1 zo dňa 24.11.2021, predmetom ktorého sú nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie F. G., a to a) byt č. 11, b) spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach polyfunkčného domu so súpisným č. XXX o veľkosti podielu 8007/21 0736, c) spoluvlastnícky podiel na pozemku KN - C č. 1432/2, na ktorom je postavený polyfunkčný dom so

súpisným č. XXX o veľkosti podielu 8007/210736 (ďalej aj len „byt č. 11“). Zápis záložného práva do katastra nehnuteľností bol vykonaný dňa 20.12.2021, Z - 1875/2021 - 1699/2021.

8. Uviedol súd prvej inštancie, že Zmluvou o úvere zo 6.4.2021 (č. I. 15 spisu) uzatvorenou medzi žalobcom ako veriteľom a úpadcom ako dlžníkom mal preukázané, že zmluvné strany sa dohodli, že veriteľ požičiava dlžníkovi finančné prostriedky 120.000,- eur s tým, že pôžička bude poskytnutá bezhotovostným prevodom na účet dlžníka, bez uvedenia účelu. Dlžník vráti požičanú sumu najneskôr v lehote jedného roka odo dňa, kedy bude celá požičaná suma pripísaná na účet dlžníka. Zároveň sa dohodli na úroku z požičanej sumy vo výške 10 % ročne s tým, že suma úroku zo skutočne dlžnej istiny je splatná uplynutím kalendárneho roka odo dňa pripísania požičanej sumy na účet dlžníka. V prípade omeškania dlžníka s plnením záväzku bude dlžník povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe ustanovenej obchodno-právnymi predpismi z dlžnej istiny, a to počnúc dňom nasledujúcim po splatnosti pôžičky až do zaplatenia. Zároveň sa dohodli, že pôžička bude zabezpečená zriadením záložného práva veriteľa na nehnuteľný majetok dlžníka a zvolili si právny režim Slovenskej republiky.

9. Zo Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 6.4.2021 (č. I. 11 spisu) vyplýva, že bola uzatvorená medzi žalobcom ako záložným veriteľom, záložcom a dlžníkom č. 1 - NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO a záložcom a dlžníkom č. 2 – úpadcom. Podľa článku II bodu 4 veriteľ Zmluvou o úvere zo dňa 6.4.2021 poskytol veriteľ dlžníkovi č. 2 úver vo výške 120.000,- eur (ďalej len ako zabezpečená pohľadávka č. 2.). Podľa článku II. bodu 6 bola špecifikovaná nehnuteľnosť ako je zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie F. G.. Podľa článku III. bodu 2 záložnej zmluvy záložný veriteľ sa dohodol so záložcom č. 2 na tom, že touto zmluvou zriaďuje záložné právo na zabezpečenie zabezpečovanej pohľadávky č. 2 v prospech veriteľa na byt č. 11, ktorý je špecifikovaný v článku II. bode 6 tejto zmluvy v celosti. Podľa článku III. bodu 4 zmluvné strany sa dohodli, že záložný veriteľ bude oprávnený začať výkon záložného práva č. 2 v prípade, ak mu v lehote podľa článku I. ods. 4 tejto zmluvy nebude uhradená suma istiny, suma zákonného úroku z omeškania, a akákoľvek časť ktorejkoľvek z týchto súm. Podľa bodu 7. bola dohodnutá najvyššia hodnota istiny vo výške 300.000,- eur.

10. Žalobca preukazoval reálne poukázanie finančných prostriedkov výpisom z účtu č. 284 Eur vedeného PDZ, v zmysle ktorého bol uvedený prevod č. 5254455 dňa 7.4.2021 s poznámkou zo Zmluvy o úvere zo dňa 6.4.2021 na účet F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 120.000,- eur (č. I. 7 spisu).

11. Z výpisu z obchodného registra žalobcu (č. I. 23 spisu) pre Anglicko a Wales zo dňa 11.3.2021 vyplýva, že na základe dokumentov zo spisu spoločností riaditeľom spoločnosti bol D. E. a D. H. a to odo dňa 27.1.2019.

12. Podľa plnej moci zo dňa 1.2.2021 (č. I. 25 spisu) spoločnosť žalobcu zastúpená D. E. splnomocnila A. B. na zastupovanie a konanie ako samostatného splnomocnenca spoločnosti za spoločnosť, pre ňu a jej menom konať vo všetkých právnych úkonoch a veciach, ktoré sú v plnej moci uvedené, s tým, že táto plná moc mala trvať až do písomného zrušenia, avšak minimálne na obdobie jedného roka.

13. Konštatoval súd prvej inštancie, že žaloba bola podaná v zákonnej lehote.

14. Podľa Zmluvy o bežnom účte zo dňa 13.3.2019 (č. I. 469 spisu) č.: 284 – Eur, PDZ ako záložňa a žalobca ako klient uzatvorili zmluvu o bežnom účte, v zmysle ktorého záložňa sa zaviazala zriadiť klientovi bežný účet č. 284, a to v eurách počínajúc dňom účinnosti tejto zmluvy a prijímať na ňom vklady a platby a uskutočňovať z neho výplaty a platby v súlade s touto zmluvou, obchodnými podmienkami, vnútornými predpismi záložne a príslušnými právnymi predpismi.

15. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 28 ods. 1, 2, 4, § 29 ods. 2, 6, § 32 ods. 1, 2, 3 písm. a), 5, 6, 9 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ZKR), ktoré upravuje popretie a zistenie prihlásenej pohľadávky. Ďalej podľa § 13 ods. 1, § 131 ods. 4, § 497, § 499 Obchodného zákonníka, ktoré upravujú konanie podnikateľa, neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia a práva tretích osôb, zmluvu o úvere a podľa § 151a, § 151b ods. 1 až 3, § 151c ods. 1, § 151d ods. 1 až 3, § 151e ods. 1 a 2, § 151ma ods. 1 až 3, § 20 ods. 1, § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú záložné právo, oprávnenie robiť právne úkony v mene právnickej osoby a zastúpenie.

16. Zvýraznil súd prvej inštancie, že úlohou incidenčného konania nie je opätovné preskúmavanie uplatnenej pohľadávky súdom, pretože to je úlohou správcu. Účelom incidenčného konania je v podstate len rozhodnúť o tom, či popierací prejav správcu obstojí alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieranom prejave správcu zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená. Incidenčné konanie nie je konaním, v ktorom by veriteľ uplatňoval svoju pohľadávku proti dlžníkovi a v ktorom by tak predmetom kognície konajúceho súdu mal byť celý právny vzťah medzi nimi v celej jeho šírke a hĺbke. Súd v incidenčnom konaní skúma výlučne len to, či dôvod uvedený v popieranom prejave vylučuje prihlásenú pohľadávku popretého veriteľa z uspokojenia v konkurze.

17. Poukázal súd prvej inštancie, že až v priebehu konania žalovaný doplnil ďalší dôvod popretia, že žalobca sa snaží zastierať, že ide o pohľadávku GLOCIN LIMITED CZECH a nie o pohľadávku žalobcu, tento dôvod spochybňujúci prihlásenú pohľadávku veriteľa nebol uvedený v oznámení o popretí pohľadávky a preto naň súd prvej inštancie nemohol v konaní prihliadať.

18. Uviedol súd prvej inštancie, že z predložených zmlúv vyplýva, že ich podpísal za veriteľa A. B., ktorý v danom čase nebol štatutárnym orgánom, teda riaditeľom žalobcu. Následne súd prvej inštancie poukázal na vyjadrený právny záver, ktorý ako prejudiciálnu otázku vyslovil Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí č. k. 2CoKR/20/2022 - 665 zo dňa 5.12.2023, ako odvolací súd pri posudzovaní odvolania popretého veriteľa (žalobcu) proti uzneseniu, ktorým mu súd prvej inštancie nepriznal hlasovacie práva spojené s popretou pohľadávkou, že nemožno bez ďalšieho aplikovať na posudzovanú vec hmotnoprávnu úpravu zastupovania (§ 21 Obchodného zákonníka) veriteľa ako zahraničnej právnickej osoby. Zároveň odvolací súd uviedol, že aj podľa slovenského právneho poriadku v súčasnosti jednoznačne prevláda úvahová línia smerujúca k záveru o neobmedzenej možnosti právnických osôb udeľovať všeobecné plné moci, keď Občiansky zákonník pre platnú plnú moc vyžaduje v zásade len vymedzenie rozsahu bez toho, aby ju nijakým spôsobom obmedzoval alebo limitoval. Uvedeným záverom zodpovedá aj najnovšie rozhodnutie zverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí NS SR č. R 65/2020, podľa ktorého rozsah udeľovaného plnomocenstva je výlučne na vôli splnomocniteľa. Pokiaľ by bolo vôľou zákonodarcu akýmkoľvek spôsobom obmedziť alebo vylúčiť udelenie plnomocenstva pri právnických osobách, toto obmedzenie by bolo celkom iste vyjadrené v normatívnom texte Občianskeho zákonníka.

19. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že plná moc zo dňa 1.2.2021 predstavuje platné splnomocnenie a A. B. bol oprávnenou osobou, zastupovať žalobcu pri uzatváraní sporných zmlúv.

20. Ďalej súd prvej inštancie k námietke žalovaného, že ani v mene úpadcu ako dlžníka a záložcu neboli platne uzatvorené sporné právne úkony z dôvodu konania neoprávnenými osobami s poukazom na vyslovenú neplatnosť uznesení prijatých na členskej schôdzi jediného spoločníka úpadcu - NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO, poukázal na § 131 ods. 4 Obchodného zákonníka, ktorý v dôsledku zásady ochrany dobrej viery tretích osôb, chráni tieto osoby tým spôsobom, že práva nadobudnuté v dobrej viere tretími osobami nie sú dotknuté neplatnosťou uznesenia valného zhromaždenia, a to napriek úprave účinkov právoplatného rozhodnutia súdu o neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia podľa odseku 5, ktoré je záväzné pre každého. Žalobca je osobou stojacou mimo spoločnosti dlžníka a záložcu, nemohli mu byť známe okolnosti spôsobujúce neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia jediného spoločníka dlžníka. Žalovaný pokiaľ ide o vyvrátenie právnej domnienky dobrej viery žalobcu neprodukoval žiadne dôkazy, preto tento jeho popierací dôvod neobstojí.

21. Pokiaľ žalovaný ako správca hodnotil výpis z účtu predložený žalobcom k prihláške zo dňa 7.4.2021 takým spôsobom, že finančné prostriedky poskytla PDZ a nie sám žalobca, keďže aj v detaile v poznámke k platbe nebol dodatok „248-EUR“, dokonca s doplnením, že mohlo ísť o poskytnutie finančných prostriedkov spoločnosťou GLOCIN LIMITED CZECH, zo žalobcom predloženého listinného dôkazu, a to Zmluvy o bežnom účte č. 284 - EUR zo dňa 13.3.2019, uzatvorenej so subjektom PDZ vyplýva, že PDZ sa zaviazala zriadiť klientovi (žalobcovi) bežný účet, prijímať na ňom vklady a platby a uskutočňovať z neho výplaty. Pokiaľ žalovaný spochybnil pravosť tejto zmluvy o bežnom účte, súd prvej inštancie zvýraznil, že incidenčné konanie je konaním sporovým, pričom žalovaný na preukázanie svojich tvrdení neoznačil žiadny dôkaz.

22. Súd prvej inštancie sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, že následné prevody peňažných prostriedkov z účtu úpadcu na účet tretích osôb predstavujú oprávnenie dlžníka na nakladanie s jeho

majetkom, čo nezakladá dôvod spornosti prihlásenej pohľadávky. Ani neuvedenie čísla účtu žalobcu v zmluve nepredstavuje podstatnú náležitosť, či už zmluvy o úvere alebo pôžičke.

23. K popretiu poradia zabezpečovacieho práva z dôvodu prednosti zákonného záložného práva súd prvej inštancie dôvodil, že v zmysle § 15 zákona č. 182/1995 Z. z. slúži na zabezpečenie pohľadávok, ktoré vzniknú v budúcnosti v súlade s ustanovením § 151c Občianskeho zákonníka. Rozhodujúce je, či v čase realizácie záložného práva ďalším záložným veriteľom, existuje voči dlžníkovi reálne splatná pohľadávka v prospech ostatných vlastníkov bytov. I keď teda vznik zákonného záložného práva nie je podmienený zápisom do katastra nehnuteľností, na jeho aktiváciu je nevyhnutná existencia konkrétnej pohľadávky a žalovaný aj keď poprel poradie zabezpečovacieho práva žalobcu z tohto dôvodu, v konaní nepreukázal existenciu takejto pohľadávky. Ak takáto splatná pohľadávka existuje, môže si veriteľ uplatniť svoje práva samozrejme až po zákonom záložnom práve vlastníkov bytov, resp. nebytových priestorov vzniknutého na základe § 15 zákona č. 182/1993 o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.

24. K prihlásenej pohľadávke žalobcu súd prvej inštancie uviedol, že zmluva o úvere je konsenzuálnym kontraktom, takže na vznik záväzkového právneho vzťahu z tejto zmluvy postačuje dohoda zmluvných strán o podstatných častiach zmluvy. Záväzok zo zmluvy o úvere vzniká dohodou o jej podstatných náležitostiach, ktorými je: záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie dlžníka v jeho prospech peňažné prostriedky, určenie sumy (limitu) týchto peňažných prostriedkov (úverový limit), záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. Z ustanovenia § 497 a ustanovenia § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. Záväzok zaplatiť úroky patrí k pojmovým znakom zmluvy o úvere a je jeho podstatnou náležitosťou. Tieto sú v zmysle ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky. Úroky sú splatné v dohodnutej dobe, inak spolu so záväzkom vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky. Z uvedeného vyplýva, že predmetná písomná zmluva o úvere, aj keď používa slovo pôžička, je platným právnym úkonom, keďže dojednanie o podstatných náležitostiach boli zrejme pre obe zmluvné strany.

25. Pokiaľ žalovaný poprel prihlásenú pohľadávku z dôvodu, že žalobca nemal predmet podnikania poskytované úverov, súd prvej inštancie uviedol, že k tomuto sa už vyjadril Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom pod sp. zn. 4Obo/86/1999 kde konštatoval, že: „Veriteľom, ktorý sa zmluvou o úvere zaväzuje, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, nemusí byť iba banka alebo subjekt, ktorý má poskytované úveru v predmete podnikania. Takýto veriteľ však nemôže žiadať odplatu za dojednanie záväzku poskytnúť úver“. Zo zmluvy je zjavné, že takáto odplata za dojednanie záväzku poskytnúť úver nebola dohodnutá.

26. Konštatoval súd prvej inštancie, že mal preukázané splnenie záväzku žalobcom vyplývajúceho zo zmluvy o úvere, t. j., že peňažné prostriedky úpadcovi poskytol dňa 8.4.2021, ktoré boli vo výške 120.000,- eur poukázané na účet úpadcu a to aj v spojení s predloženými listinnými dôkazmi, samotnou zmluvou o úvere a zmluvou o vedení účtu v prospech žalobcu subjektom PDZ.

27. Zamietnutie navrhovaného dokazovania výpismi z účtu Prima banka a.s. súd prvej inštancie odôvodnil tým, že sa netýkali predmetu sporu.

28. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že žalobca pri prihlasovaní pohľadávky v zákonom stanovenej lehote jednoznačne a dostatočne preukázal právny dôvod, poradie, vymáhateľnosť, výšku a zabezpečenie prihlásenej pohľadávky a túto aj doložil všetkými relevantnými listinnými dôkazmi, preukazujúcimi ním tvrdené skutočnosti. Vychádzal pritom z povinnosti strán sporu pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (§ 150 C.s.p.), čoho neoddeliteľnou súčasťou je okrem opísania rozhodujúcich skutočností vo veci samej aj označenie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný na preukázanie svojich skutkových tvrdení, resp. na popretie tvrdení protistrany žiadne dôkazy neoznačil. Preto súd prvej inštancie žalobe vyhovel.

29. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

30. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný, ktorý žiadal jeho zrušenie alebo zmenu tak, že žaloba bude zamietnutá. Uviedol, že odvolanie podáva z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), f), g) a h) C.s.p.

31. Žalovaný zvýraznil, že súd prvej inštancie pôvodne vyslovil v spore svoj predbežný právny názor, že spoločnosť Podnikateľská družstevná záložňa osobne ona sama, a teda nie ako peňažný ústav vykonávajúci platobný styk, poukázala sumu 120.000,- eur, no jeho následnú zmenu neodôvodnil. Žalobcom predložená zmluva o vedení bežného účtu č. 284 – EUR nepredstavuje dôkaz, že úver bol reálne poskytnutý žalobcom, keďže táto neobsahuje číslo účtu a ani IBAN: I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Na žalobcu je začaté konkurzné konanie a ak by mal v tom čase finančné prostriedky na svojom účte, tie by boli zablokované v prospech veriteľov. Súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s námietkami žalovaného, že v oboch výpisoch z účtu (výpis predložený žalobcom a výpis predložený žalovaným), je rozdielne zapísaná poznámka pri platbe: - z výpisu predloženého žalobcom je zrejماً poznámka „Smlouva o uveru ze dne 06.04.2“ bez dodatku 284-EUR, - z výpisu predloženého žalovaným je poznámka zapísaná nasledovne „SMLOUVA O UVERU ZE DNE 06.04.21 284-EUR“. Výpis predložený žalobcom nie je dostatočným dôkazom preukazujúcim skutočné poskytnutie finančných prostriedkov zo strany žalobcu. Finančná inštitúcia PDZ nie je bankovou inštitúciou, a nejde o správu bežných bankových účtov. Žalobca nemohol z tohto účtu vykonať žiadnu transakciu, ale ak by ju aj vykonal, tak by musel predložiť výpis z tohto družstevného účtu, na základe ktorého by žalobca daný úver viedol v účtovníctve a o pohľadávke by tak mohol riadne účtovať. Žalobca však nepredložil žiaden dôkaz o tom, že o pohľadávke účtuje, teda jeho pohľadávka nespĺňa ani náležitosti platnej pohľadávky v zmysle § 29 ods. 6 ZKR. Žalobca ako veriteľ k prihláške pohľadávky nepripojil listiny, z obsahu ktorých by bolo nesporné, že žalobca poskytol finančné prostriedky úpadcovi. Predložený výpis z účtu naopak preukazuje, že finančné prostriedky previedla PDZ a nie žalobca. Peňažné prostriedky boli zaslané z bankového účtu PDZ vedeného v J., A., čo nesporne preukazuje výpis z účtu. PDZ nie je banková inštitúcia, nevedie platobné účty verejnosti, nemá na to oprávnenie, ale môže len spravovať členské vklady vlastným členom (nie verejnosti) a týmto poskytuje úvery. Úpadca nebol členom PDZ a preto je zrejماً, že žalobca ani nemohol poskytovať úver z finančných prostriedkov PDZ, lebo uvedená skutočnosť by sa musela nachádzať v zmluve o úvere. Taktiež zmluva o bežnom účte, ktorú predložil žalobca neobsahuje skutočnosť, že žalobca dáva pokyn PDZ, aby v mene žalobcu poskytla finančné prostriedky úpadcovi a v určitej sume. Súd prvej inštancie mal prihliadať na plnú moc podľa legislatívy SR, ktorou sa spravuje úverová zmluva, tak ako bolo zmluvne dohodnuté, a nie podľa inej legislatívy tretích krajín.

32. Ďalej žalovaný namietal, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je arbitrárny, nezákonný a nedôvodný. Súd prvej inštancie uviedol, že mal preukázané splnenie záväzku žalobcom vyplývajúceho zo zmluvy o úvere, t. j. že peňažné prostriedky úpadcovi poskytol, dňa 8.4.2021 boli finančné prostriedky vo výške 120.000,- eur poukázané na účet úpadcu a to aj v spojení s predloženými listinnými dôkazmi, a to samotnou zmluvou o úvere a zmluvou o vedení účtu v prospech žalobcu subjektom PDZ. Tieto závery súdu prvej inštancie nevyplývajú zo skutočností, ktoré boli uvedené v prihláške pohľadávky, prípadne z listinných dôkazov. Zmluva o úvere pri označení úpadcu nie je datovaná a na zmluve absentuje údaj, kto v mene úpadcu podpísal samotnú zmluvu o úvere. Domnievajú sa, že ide o osobu K. L., je zrejماً, že tento vedel o neplatnosti uznesení, o ktorých rozhodol Okresný súd Stará Ľubovňa sp. zn. 5Cb/5/2020 v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. 5Cob/38/2021. Prílohou prihlášky bola len zmluva o úvere, a nie zmluva o vedení účtu, na základe ktorej mal súd prvej inštancie za preukázané poskytnutie finančných prostriedkov. Žalobca dôkazy produkoval až v súdnom spore, ktorými žalovaný správca pri popieraní nedisponoval a ktoré v súdnom spore následne po ich predložení vyvrátil, resp. nepovažoval za hodnoverné. Súd prvej inštancie bez náležitého posúdenia veci len prevzal odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu č. k. 2CoKR/20/2023 – 665, na základe čoho mal za to, že išlo o platné splnomocnenie a A. B. bol oprávnenou osobou zastupovať žalobcu pri uzatváraní spornej zmluvy bez toho, aby odôvodnene a dostatočným spôsobom preskúmal skutočnosti vyplývajúce zo súdneho spisu a veci samej. Predložená plná moc neobsahuje splnomocnenie na uzavretie akýchkoľvek zmlúv o úveroch a pod., a preto A. B. nebol oprávnený na zastupovanie žalobcu na uzatváranie sporných právnych úkonov. Plná moc absentuje prehlásenie a podpis samotného splnomocnenca A. B., t. j. či predmetné splnomocnenie prijíma, a ak áno, v akom rozsahu a podpis ako prejav vôle. Z vyjadrenia dlžníka A. B. K. súdu v Praze k insolvenčnému konaniu začatému voči samotnému žalobcovi A. B. uviedol, že nie je akcionárom a nikdy nebol vlastníkom akcií žalobcu, nikdy v minulosti nebol ovládajúcou osobou v spoločnosti žalobcu a nikdy ani nebol štatutárnym orgánom spoločnosti žalobcu. Na pojednávaní dňa 6.3.2024 súd prvej inštancie v rámci prednesenia predbežného právneho názoru sa ani nevyjadril k dôvodu popretia čo do zabezpečenia a poradia zabezpečenia, čo je v rozpore so zákonom. Navyše, súd prvej inštancie sa má v rámci predbežného právneho názoru vyjadriť k tomu, ktoré skutočnosti

považuje za sporné a ktoré za nesporné. Keďže súd prvej inštalácie sa vôbec nevyjadril k záložnému právu a jeho poradiu, mal žalovaný správca za to, že táto skutočnosť je nesporná. Právna úprava zákonného záložného práva pre vznik záložného práva nekladie podmienku, aby navrhovateľ preukázal existenciu pohľadávky ako predpoklad zápisu zákonného záložného práva do osobitného registra, ani to, že takáto pohľadávka by musela existovať pred zápisom záložného práva iného záložného veriteľa. Občiansky zákonník pripúšťa priamo túto formu zabezpečenia pre budúce pohľadávky spoločenstva, resp. vlastníkov bytov a voči vlastníkovi, ktorý si neplní povinnosti a neuhrádza plnenia do fondu prevádzky údržby a opráv, respektíve plnenia spojené s užívaním bytu. V ustanovení § 15 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. sa zvyrazňuje právne špecifický charakter zákonného záložného práva oproti ďalším záložným právam veriteľov, pretože inak by sa stratil zmysel tohto inštitútu. Účelom tohto ustanovenia je zabezpečenie pohľadávok spoločenstva a vlastníkov bytov pre budúcnosť, pretože potom by prednosť malo vždy len uspokojenie pohľadávky z úveru zabezpečenej záložným právom zriadeným na nehnuteľnosti v prospech ďalšieho záložného veriteľa (uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo/147/2018). Do konkurzného konania úpadcu boli prihlásené pohľadávky veriteľa RIOSS s.r.o., IČO: 48 277 975 na základe Zmluvy o výkone správy uzavretej s dlžníkom dňa 30.1.2019, pričom veriteľ vykonáva správu, prevádzku, údržbu a opravy spoločných častí, spoločných zariadení a príslušenstiev polyfunkčného domu, v ktorom sa nachádza nehnuteľnosť, na ktorú si žalobca uplatnil záložné právo. Práve zákonné záložné právo je v poradí rozhodujúcom pre uspokojenie záložných práv ako prvé v poradí, pretože existujú pohľadávky tohto veriteľa so zákonným záložným právom v prvom poradí. Súd prvej inštalácie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s dôvodom popretia a to, že úpadca vo vyjadrení zo dňa 30.3.2023 neuviedol žiadne záväzky, ku ktorým by bolo z jeho strany, resp. zo strany štatutárneho orgánu úpadcu pristúpené, pretože v prílohe predmetného vyjadrenia úpadca predložil zoznam záväzkov, v ktorom nevykázal predmetnú pohľadávku žalobcu.

33. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobca navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Dôvodil, že z predložených listinných dôkazov, ako aj výpisov z účtu žalobcu a účtu úpadcu jednoznačne vyplýva, že pôžičku úpadcovi poskytol žalobca dňa 7.4.2021 zo svojho bežného účtu č. 284 EUR, vedeného v platobnej inštitúcii PDZ, pričom z rovnakého účtu č. 284 EUR bola platba dňa 8.4.2021 aj pripísaná na účet úpadcu. V zmysle výpisu z Obchodného rejstříku má PDZ, ako predmet podnikania zapísané nasledovné činnosti: „prijímání vkladů od členů, poskytování úvěrů členům, platební styk, zúčtování a vydávání a správa platebních prostředků pro členy, poskytování záruk ve formě ručení nebo bankovní záruky za členy.“ Z vyjadrenia A. B. zo dňa 26.4.2022, na ktorý poukazuje žalovaný vyplýva, že tento nie je a ani nikdy nebol vlastníkom akcií spoločnosti žalobcu, nie že nebol jeho štatutárny orgán. Navyše v období od 1.2.2021 do 1.3.2022 konal A. B. v mene žalobcu na základe plnej moci udelenej mu žalobcom.

34. Žalovaný v odvolacej replike zotrval na svojej argumentácii uvádzanej v podanom odvolaní. Zvýraznil, že uznesením Krajského súdu v Ostrave zo dňa 13.11.2024, č. j. KSOS 40 INS 10545/2024-A38 bolo zahájené insolvenčné konanie na majetok žalobcu. Podľa § 252 zákona č. 182/2006 Sb. o úpadku a spôsoboch jeho řešení (insolvenční zákon), vyhlásením konkurzu zanikajú mimo iného plné moci dlžníka a preto žalovaný žiadal, aby v prípade akýchkoľvek vyjadrení a podaní zo strany právneho zástupcu žalobcu, na tieto odvolací súd neprihliadal. Zároveň poukázal na odôvodnenie vyššie uvedeného uznesenia, v ktorom sa uvádza, že činnosť žalobcu je v rozpore so zákonom o bankách, čo spôsobuje absolútnu neplatnosť zmlúv uzavretých s právnymi predchodcami insolvenčného navrhovateľa a) a zmlúv uzavretých s insolvenčným navrhovateľom b) a c). Z uvedeného vyplýva, že spornú pôžičku neposkytol úpadcovi ani žalobca a ani subjekt PDZ, pretože žalobca vykonával činnosť v rozpore so zákonom o bankách.

35. Následne žalovaný v podaní z 18.3.2025 uviedol, že v zozname pohľadávok žalobcu ako úpadcu nie je evidovaná pohľadávka žalobcu, ktorú si uplatnil v konkurznom konaní vedenom voči majetku úpadcu Eco Energy Point s.r.o.

36. Žalobca v odvolacej duplike, prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že Krajským súdom v Ostrave bol síce konštatovaný úpadok žalobcu a bolo začaté insolvenčné konanie, avšak doposiaľ nebolo súdom rozhodnuté o vyhlásení konkurzu. Plnomocenstvo udelené žalobcom právnemu zástupcovi v tomto konaní je teda naďalej platné. Zároveň podľa § 252 ods. 2 insolvenčného zákona: „osoba, které dlužník udělil příkaz, pověření nebo plnou moc, musí v případě, že je nebezpečí z prodlení, pokračovat v obstarávání jeho záležitostí, kterých se tyto jeho úkony týkají, a to až do doby, než se

jejich obstarávání ujme insolvenční správce“. Aktivita žalobcu v Českej republike nemajú žiaden súvis s incidenčným konaním vedeným na území Slovenskej republiky, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá titulom nevrátenej pôžičky, poskytnutej žalobcom úpadcovi na základe riadnej písomnej zmluvy o pôžičke.

37. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 C.s.p. Odvolanie prejednal podľa § 379 - § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

38. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 C.s.p. odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 C.s.p. oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

39. Z hľadiska procesnej ekonómie odvolací súd primárne upriamuje pozornosť žalovaného na zodpovednosť odvolateľa za vymedzenie svojich odvolacích dôvodov a na to nadväzujúcu principiálnu viazanosť odvolacieho súdu takto formulovanými dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.). Odvolací súd nemôže (princíp rovnosti sporových strán a princíp kontradiktórnosti súdneho konania) za odvolateľa (resp. za sporovú stranu) z vlastnej iniciatívy dotvoriť/vymyslieť právnu argumentáciu slúžiacu na spochybnenie záverov súdu prvej inštancie.

40. Žalovaný podanie odvolania odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f), g) a h) C.s.p. Odvolací súd zastáva názor, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

41. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. t. j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces je daný vtedy, ak súd porušil ktorékoľvek procesné právo strany sporu, pričom musí ísť o také pochybenie vo vzťahu k celému konaniu, že z dôvodu takého pochybenia súdu, sa javí byť nespravodlivým celé konanie. Do obsahu práva na spravodlivý proces patrí aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

42. Pokiaľ žalovaný podal odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p., k tomuto odvolaciemu dôvodu odvolací súd uvádza, že inou vadou konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je akékoľvek pochybenie v procesnom postupe súdu, ktoré nemožno podradiť pod ostatné odvolacie dôvody, ale len za predpokladu, že mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (napr. porušenie poučovacej povinnosti súdu). Ide teda predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktorého dôsledok sa mohol (nemusel) prejaviť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

43. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

44. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g) C.s.p. je daný vtedy, ak je možné použiť prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré doteraz neboli uplatnené (vo vzťahu k stranám sporu ich tieto nemohli pred súdom prvej inštancie použiť bez vlastnej viny), v dôsledku ktorých súdom prvej inštancie zistený skutkový stav neobstojí.

45. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. je daný vtedy, ak rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá alebo právnu normu síce určil správne, avšak nesprávne ju interpretoval, alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

46. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 C.s.p., na základe týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil aj svoje rozhodnutie, na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia správnych predpisov a tieto aj správne vyložil, pričom nebolo zistené, že by svojim procesným postupom znemožnil odvolateľovi uskutočňovať jemu patriace procesné práva.

47. Odvolací súd preto odkazuje na vecne správne a zákonné dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa stotožňuje, keďže ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Ani odvolacie námietky žalovaného nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

48. Aj keď základom rozhodnutia odvolacieho súdu je aplikácia ustanovenia § 387 ods. 2 C.s.p., keďže sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, a preto na jeho skutkové a právne závery odkazuje, považuje za potrebné na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím dôvodom žalovaného uviesť nasledovné:

49. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý vyhovel žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal určenia svojej popretej pohľadávky. Odvolací súd udáva, že účelom incidenčného konania je rozhodnúť o tom, či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave správcu zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená.

50. Podľa § 32 ZKR, každú prihlásenú pohľadávku správca porovná s účtovnou a inou dokumentáciou úpadcu, zoznamom záväzkov, prihliadne na vyjadrenia úpadcu a iných osôb a vykoná aj vlastné šetrenie. Ak pri skúmaní zistí, že pohľadávka je sporná, je povinný ju v spornom rozsahu poprieť (ods. 1). Prihlásenú pohľadávku je oprávnený poprieť správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky písomným podaním u správcu na predpísanom tlačive, čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. Ak ide o pohľadávku orgánu, inštitúcie alebo agentúry Európskej únie, nie je možné popierať právny základ a výšku určenú orgánom, inštitúciou alebo agentúrou Európskej únie (ods. 2). Pohľadávku možno poprieť a) do 30 dní od uplynutia základnej lehoty na prihlasovanie pohľadávok, b) do 30 dní od zverejnenia zapísania pohľadávky do zoznamu pohľadávok v Obchodnom vestníku, ak ide o oneskorené prihlásenie pohľadávky (ods. 3). Ten, kto pohľadávku popiera, musí popretie pohľadávky vždy zdôvodniť, pričom pri popretí výšky musí uviesť sumu, ktorú popiera, pri popretí poradia uviesť poradie, ktoré uznáva, pri popretí zabezpečovacieho práva uviesť rozsah popretia, inak je popretie neúčinné. Ak bola popretá pohľadávka čo i len čiastočne potvrdená súdom, zodpovedá ten, kto pohľadávku poprel, veriteľovi popretej pohľadávky za škodu, ktorú mu spôsobil popretím pohľadávky, ibaže preukáže, že konal s odbornou starostlivosťou (ods. 5). Popretie pohľadávky správca bez zbytočného odkladu zapíše do zoznamu pohľadávok a písomne oznámi veriteľovi, ktorého pohľadávka bola popretá (ods. 6). Veriteľ má právo domáhať sa na súde určenia popretej pohľadávky žalobou, pričom žaloba musí byť podaná voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku. Toto právo musí byť uplatnené na súde voči všetkým týmto osobám do 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi, inak zanikne. Právo na určenie popretej pohľadávky je uplatnené včas aj vtedy, ak bola podaná žaloba v lehote na nepríslušnom súde (ods. 9). V žalobe sa veriteľ môže domáhať určenia právneho dôvodu, vymáhateľnosti, poradia a výšky pohľadávky, ďalej zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. V žalobe sa môže domáhať najviac toho, čo uviedol v prihláške (ods. 15). Rozhodnutie o určení popretej pohľadávky je účinné voči všetkým účastníkom konkurzného konania (ods. 16). Uplynutím lehoty na popretie pohľadávky sa pohľadávka v rozsahu, v akom nebola popretá, považuje za zistenú (ods. 17).

51. Podľa § 28 ods. 4 ZKR, ak ide o zabezpečenú pohľadávku, v prihláške sa musí riadne a včas uplatniť aj zabezpečovacie právo, a to v základnej prihlasovacej lehote 45 dní od vyhlásenia konkurzu, inak sa na zabezpečovacie právo neprihliada.

52. Odvolací súd zvyrazňuje, že konkurzný súd nie je oprávnený preskúmať popretú pohľadávku z iných, správcom v incidenčnom konaní uvádzaných dôvodov, než je uvedené v popieracom prejave. Uplynutím lehoty (zákonnej alebo súdom predĺženej) na popretie prihlásených pohľadávok sa právo správcu uvádzať nové dôvody popretia pohľadávky prekluduje a prihlásená pohľadávka sa považuje v následne spornom rozsahu za zistenú. Z uvedeného dôvodu ani odvolací súd nebol oprávnený prihliadať

na nové dôvody popretia prihlásenej pohľadávky, ktoré žalovaný uvádzal až po uplynutí prekluzívnej lehoty.

53. K odvolateľom namietanému nesprávnemu hodnoteniu vykonaných dôkazov, v dôsledku čoho malo dôjsť k nesprávnym skutkovým zisteniam, odvolací súd uvádza, že C.s.p. vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov (§ 191 ods. 1 C.s.p.), ktorá vyplýva z ústavného princípu nezávislosti súdov. Uvedené neznamena, že súd nie je viazaný ústavnými princípmi predvídateľnosti a zákonnosti rozhodnutia. Platí preto najmä, že súd je povinný v odôvodnení rozhodnutia (§ 220 ods. 2 C.s.p.) uviesť aj to, z ktorých dôkazov vychádzal, ako ich vyhodnotil, prípadne prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočne presvedčivo a výstižne uviedol skutkové i právne dôvody, ktoré ho viedli k danému rozhodnutiu. Uvedené odôvodnenie podľa názoru odvolacieho súdu možno jednoznačne považovať za dostatočné a to najmä v situácii, keď súd prvej inštancie mal podľa svojho názoru z vykonaného dokazovania za ustálené rozhodné skutočnosti. Takýto myšlienkový proces sudcu v danej veci zodpovedá ustanoveniu § 191 ods. 1 C.s.p., v zmysle ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy. Samotná skutočnosť, že strana sporu nesúhlasí s takýmto postupom súdu spočívajúcim v hodnotení dôkazu, nie je dostatočným dôvodom pre naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p.

54. Z obsahu odvolania v zásade vyplýva, že žalovaný nesúhlasí so závermi súdu prvej inštancie. Skutočnosť, že žalovaný mal na vec odlišný názor, a že rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo odôvodnené podľa jeho predstáv, nie je dostačujúcou bázou pre tvrdenia o nepreskúmateľnosti napádaného rozhodnutia a existencii vady v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p.

55. Odvolací súd pritom udáva, že právo na súdnu ochranu nie je právom na úspech v súdnom konaní (občianskoprávnom spore).

56. K námietke žalovaného vo vzťahu k súdom prvej inštancie vyslovenému predbežnému právnemu názoru, odvolací súd udáva, že v prípade predbežného právneho posúdenia veci nie je súd svojim formulovaným záverom striktnie viazaný. Opak by nevyhnutne viedol k absurdným dôsledkom a k deformovaniu rozhodovacieho procesu a k negovaniu dokazovania v súdnom spise. Z podstaty výkonu spravodlivosti prostredníctvom súdnej moci vyplýva, že súd musí byť pri svojich právnych záveroch nezávislý a jeho slobodný myšlienkový postup je limitovaný iba obsahom objektívneho práva, ktoré v konkrétnej veci interpretuje a aplikuje. Priamo obmedzený teda nemôže byť ani vlastným predbežným právnym posúdením vecí. Vzhľadom k tomu, je námietka žalovaného v tomto smere nedôvodná.

57. Neobstojí ani ďalšia námietka žalovaného, že pokiaľ sa súd prvej inštancie nevyjadril k záložnému právu a jeho poradiu, mal žalovaný za to, že jeho popretie v tomto rozsahu je nesporné, keďže ani prípadné porušenie § 181 ods. 2 C.s.p. nelimituje stranu sporu pri realizácii jej procesných práv. Súd až v samotnom rozhodnutí vo veci, a nie v rámci postupu podľa § 181 ods. 2 C.s.p., vyjadrí svoj definitívny právny názor týkajúci sa konkrétnej prejednávanej veci. Z obsahu spisu pritom vyplýva, že žalobca nebol v spore procesne pasívny, keďže prostredníctvom uplatnených prostriedkov procesného útoku popieral skutkové tvrdenia uvádzané žalovaným v popieracom prejave, na čo žalovaný v konaní reagoval prostriedkami procesnej obrany. Za takéhoto procesného stavu nie je daná aplikácia § 151 ods. 1 C.s.p. Odvolací súd zároveň zvyrazňuje, že ak by súd prvej inštancie považoval skutkové tvrdenia strany podľa § 151 C.s.p. za nesporné, nevykonával by o nich dokazovanie.

58. Z obsahu spisu a to prihlášky pohľadávky veriteľa č. 27 vyplýva, že si žalobca ako zahraničná právnická osoba (§ 21 Obchodného zákonníka) prihlásil zabezpečenú pohľadávku vo výške 158.081,10 eur na základe zmluvy o úvere a zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 6.4.2021. Z uvedených zmlúv vyplýva, že ich za veriteľa podpísal A. B., ktorý v rozhodnom čase nebol jeho štatutárnym orgánom – riaditeľom.

59. Žalovaný v konaní na súde prvej inštancie zotrval na dôvodoch popretia prihlásenej pohľadávky, dôvodiac, že sporné zmluvy nepodpísali na to oprávnené osoby za zmluvné strany.

60. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že za žalobcu uvedené zmluvy bol oprávnený podpísať A. B., a to na základe plnej moci z 1.2.2021, ktorá je platným právnym úkonom a to aj s poukazom, že Občiansky zákonník pre platnú plnú moc vyžaduje v zásade len vymedzenie jej rozsahu

bez toho, aby ju nejakým spôsobom obmedzoval, limitoval. Z vystavenej plnej moci vyplýva, že ňou bol splnomocnenec mimo iného oprávnený vykonávať za spoločnosť a v jej mene právne úkony. Pokiaľ žalovaný namietal, že z plnej moci nevyplýva, že ju splnomocnenec prijal, túto skutočnosť žalovaný v popieranom prejave neuvádzal, preto na ňu nie je možné v incidenčnom konaní prihliadať. Navyše tým, že splnomocnenec sporné zmluvy za žalobcu uzatvoril, je zrejme, že vystavenú plnú moc akceptoval a konal na základe nej.

61. Pokiaľ žalovaný vyvodzoval neplatnosť sporných zmlúv zo skutkových tvrdení, že tieto boli uzatvorené v mene úpadcu neoprávnenou osobou, odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia pôsobí až od okamihu, keď ju vysloví súd. Súd prvej inštancie správne aplikoval aj § 131 ods. 4 Obchodného zákonníka, ktorý upravuje ochranu tretích osôb konajúcich v dobrej viere, ktorá sa prezumuje. Žalovaný v konaní opak nepreukázal. Zároveň platí materiálna publicita obchodného registra vyjadrená v § 27 ods. 4 Obchodného zákonníka. Z výpisu z obchodného registra vyplýva, že konateľom úpadcu je od 7.7.2020 až doposiaľ K. L., ktorý sporné zmluvy za úpadcu podpísal. Žalovaný pritom ani netvrdil, že za úpadcu tieto podpísala iná osoba.

62. To, že úpadca neviduje prihlásenú pohľadávku žalobcu vo svojom účtovníctve ešte nezakladá, že táto neexistuje. Na účely zistenia skutočného poskytnutia úveru žalobcom pre úpadcu bolo vykonané dokazovanie, na základe ktorého súd prvej inštancie dospel k správne záveru o poskytnutí peňažných prostriedkov žalobcom pre úpadcu. Uvedený záver nie sú spôsobilé zmeniť ani tvrdenia žalovaného, že v zozname pohľadávok žalobcu ako úpadcu /č. I. 593 spisu/ sa táto nenachádza, keďže zo žalovaným predloženou listinou z 13.2.2025 zároveň vyplýva, že zoznam nie je úplný, nakoľko dlžník postupne zisťuje a overuje existenciu ďalších pohľadávok.

63. Žalobca v konaní uniesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení o poskytnutí úveru pre úpadcu, čo preukazuje platne uzatvorená zmluva o úvere a poskytnutie peňažných prostriedkov pre úpadcu, čo vyplýva aj z výpisu č. 4 úpadcu v peňažnom ústave, kde pri prijatej úhrade 120.000,- eur dňa 8.4.2021, je uvedená aj poznámka „zmluva o úvere z 6.4.21“ a „284-EUR“. Žalobca pritom preukázal, že ako klient mal s finančnou inštitúciou PDZ uzatvorenú zmluvu o bežnom účte č. 284-EUR /č. I. 469 spisu/, v znení jej dodatku /č. I. 468 spisu/, na základe ktorej mu bol zriadený bežný účet č. 284, z ktorého bol oprávnený uskutočňovať platby. Zároveň z výpisu z účtu žalobcu u PDZ číslo 284 EUR /č. I. 7 spisu/ vyplýva, že dňa 7.4.2021 bol realizovaný príkaz k úhrade 120.000,- eur pre úpadcu s poznámkou zmluva o úvere z 6.4.21.

64. Žalovaný v popieranom prejave a následne v spore iba spochybňoval tieto listinné dôkazy dôvodiac, že 120.000,- eur poskytla úpadcovi PDZ, teda subjekt odlišný od žalobcu, no tieto svoje skutkové tvrdenia nepreukázal. Nestačia iba púhe tvrdenia, že pokiaľ vo výpise z účtu úpadcu č. 4 je uvedená poznámka „PDZ“, nejde o poskytnutie úveru žalobcom, nakoľko zo žalobcom predložených listinných dôkazov vyplýva, že PDZ spravovala peňažné prostriedky žalobcu, teda PDZ nie je subjekt veriteľa úpadcu. Na tomto správnom závere súdu prvej inštancie nie je spôsobilé zmeniť ani to, že žalovaný iba spochybňoval dátumy uzatvorenia zmluvy o bežnom účte č. 284-EUR a jeho dodatku na nich uvedených s poukazom, že ide o rukou písané dátumy.

65. Bez právneho významu sú skutočnosti uvádzané žalovaným, že zmluva o bežnom účte č. 284 neobsahuje IBAN, keďže neuvedenie takýchto údajov ju ako dôkazný prostriedok taktiež nediskvalifikuje. Uvedené rovnako platí aj pokiaľ ide o argumentáciu žalovaného, že PDZ nie je bankovou inštitúciou. Sám žalovaný pritom uviedol, že PDZ je oprávnená spravovať vklady jej členom a poskytovať im aj úvery, teda pripustil, že PDZ bola oprávnená realizovať pre svojich klientov aj finančné operácie, vrátane prevodov finančných prostriedkov, čo samo o sebe neznamená, že vystupovala ako strana záväzkového vzťahu (veriteľ) voči tretím subjektom (úpadcovi). To, že úpadca nebol členom PDZ, automaticky neznamená, že úpadcovi nemohol byť poskytnutý úver od žalobcu ako veriteľa. Pritom je nerozhodné, od koho mal žalobca finančné prostriedky, ktoré úpadcovi poskytol.

66. K argumentácii žalovaného, že žalobca s prihláškou nepredložil žiadne dôkazy, že o prihlásenej pohľadávke účtuje, teda prihláška nespĺňa ani náležitosti podľa § 29 ods. 6 ZKR, odvolací súd upriamuje pozornosť žalovaného, že žalobca je zahraničným veriteľom. Pokiaľ ide o súčasné znenie zákona, ktoré odkazuje na pojem účtovná jednotka, tou sa podľa účtovných predpisov rozumie iba osoba

podnikajúca na území Slovenskej republiky. Preto od zahraničného veriteľa nie je možné takéto vyhlásenie obligatórne vyžadovať.

67. Ako absurdná sa odvolaciemu súdu javí argumentácia žalovaného, že žalobca k prihláške nepripojil všetky listiny, z obsahu ktorých by bolo nesporné, že žalobca poskytol finančné prostriedky úpadcovi, keďže pri takejto optike nazerania na prihlasovanie pohľadávok, by fakticky boli neúmerne zaťažovaní jednotliví veritelia, ktorí by museli vždy preukazovať aj pôvod nimi nadobudnutých finančných prostriedkov poskytnutých dlžníkovi, resp. pri pohľadávke, titulom nezaplatenia kúpnej ceny aj vlastníctvo k dodanému tovaru, čo rozhodne nie je účelom konkurzného konania a presahuje rámec konania o určenie popretej pohľadávky. Navyše pokiaľ ide o listiny, ktorými sa preukazujú skutočnosti uvedené v prihláške, tieto môže veriteľ pripojiť k prihláške, prípadne aj neskôr po tom, ako prihláška bola doručená správcovi, t. j. kedykoľvek počas konkurzu.

68. Z obsahu popieracieho prejavu vyplýva, že žalovaný poprel aj poradie zabezpečovacieho práva k bytu č. 11 (zmluvné záložné právo), ktoré si žalobca prihlásil ako prvé v poradí, nakoľko tomuto zabezpečovaciemu právu predchádza zákonné záložné právo v prospech ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Z registra úpadcov, elektronickej evidencie prihlásených pohľadávok v konkurze úpadcu vyplýva, že pri pohľadávke č. 27 veriteľa žalobcu je uvedené zistené poradie zabezpečovacieho práva: „nezistené“.

69. Aj tu odvolací súd opätovne udáva, že popierací prejav správcu vymedzuje predmet konania o určenie popretej pohľadávky vychádzajúc z ustanovenia § 32 ods. 5 ZKR, podľa ktorého, ten kto popiera pohľadávku, musí jej popretie odôvodniť. Uvedené znamená, že v popieracom prejave musia byť uvedené všetky právne a relevantné skutočnosti, pre ktoré nemá byť riadne prihlásená pohľadávka uspokojená v rámci konkurzu. Súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd je povinný prihliadať na skutočnosti uvádzané sporovými stranami len vo vzťahu k predmetu konania.

70. Z uznesenia NS SR z 29.6.2020, sp. zn. 1Cdo/147/2018, ktorým v odvolacom konaní argumentoval žalovaný pritom vyplýva, že v súvislosti s existenciou viacerých záložných práv sa javí byť problematické poradie záložných práv, zvlášť v prípade, ak jedným z nich je práve zákonné záložné právo (§ 15 ZVB). V prípade zákonného záložného práva platí, že na rozdiel od všeobecnej právnej úpravy v Občianskom zákonníku, v § 15 ods. 1 ZVB zákonodarca nerozlišuje medzi zriadením a vznikom záložného práva, používa iba pojem „vznik záložného práva“, z čoho je možné usudzovať, že sa zriaďuje a vzniká nadobudnutím vlastníckeho práva k bytu a k nebytovému priestoru v bytovom dome. Nemožno však opomenúť akcesorický vzťah záložného práva (aj zákonného) k samotnému záväzku, v dôsledku ktorého samotný vznik záložného práva je svojím spôsobom podmienený existenciou určitej pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi. Preto aj v prípade zákonného záložného práva je nutné konštatovať, že jeho vznik je podmienený až vznikom samotnej pohľadávky, pričom do tohto času má jeho evidencia v príslušnom registri (kataster nehnuteľností) predovšetkým informačný charakter. To znamená, že ak pohľadávka ďalšieho záložného veriteľa zapísanáho v katastri nehnuteľností (na LV) ako prvého (jediného) v poradí, nie je riadne a včas splnená, môže si uplatniť svoje práva vyplývajúce zo záložného práva bez obmedzení (§ 151ma Občianskeho zákonníka). Záložnému veriteľovi zákonného záložného práva však právna úprava poskytuje takzvané prednostné postavenie, ktoré mu nezanikne ani v prípade, ak sa v poradí neskôr zapísané záložné práva v príslušnom registri medzičasom vykonajú.

71. Žalovaný ako správca v popieracom prejave neuvádzal existenciu pohľadávky prihláseného veriteľa, ktorému by svedčalo tzv. prednostné zákonné záložné právo k predmetnému bytu č. 11, ku ktorému sa vzťahuje aj zmluvné záložné právo v prospech žalobcu ako veriteľa. Zákonné záložné právo a ani iné zmluvné záložné právo z LV č. XXXX /č. l. 170 – 182 spisu/ k bytu č. 11 nevyplyvajú.

72. Pokiaľ teda žalovaný poprel žalobcovi poradie prihláseného zabezpečovacieho práva, v poradí ako prvého, iba s poukazom na existenciu zákonného záložného práva, bez toho, aby zároveň uviedol existenciu inej prihlásenej pohľadávky zabezpečenej zákonným záložným právom k predmetnému bytu č. 11, je toto jeho popretie neúčinné. Až v odvolacom konaní žalovaný poukázal na prihlásené pohľadávky veriteľa RIOSS s.r.o., IČO: 48 277 975 na základe Zmluvy o výkone správy uzavretej s dlžníkom dňa 30.1.2019, čo predstavuje tzv. novoty v odvolacom konaní, ktoré nemožno v odvolaní použiť, pretože neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie a odvolateľ nepreukázal, že ich bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní na súde prvej inštancie (§ 366 písm. d/ C.s.p.). Zároveň z predloženého

zoznamu prihlásených pohľadávok veriteľa RIOSS s.r.o. /č. I. 539 – 546/ vyplýva, že predmetom zálohu je byt č. 7 a nebytové priestory vo vchode č. 77, teda nejde o totožný predmet záložného práva ako u žalobcu.

73. V tejto súvislosti je potrebné zároveň poukázať, že poradie zabezpečovacieho práva prihlásené žalobcom ako prvé v poradí neodporuje ani ZKR, keďže z obsahu spisu a ani tvrdení strán nevyplýva, že si prihlásil k bytu č. 11 záložné právo iný prednostný veriteľ a vzhľadom na § 28 ods. 4 ZKR, podľa ktorého, ak ide o zabezpečenú pohľadávku, v prihláške sa musí riadne a včas uplatniť aj zabezpečovacie právo, a to v základnej prihlasovacej lehote 45 dní od vyhlásenia konkurzu, inak sa na zabezpečovacie právo neprihliada, k inému záveru ako tomu, že poradie zabezpečovacieho práva prihlásené žalobcom bolo správne.

74. K poukazu žalovaného na insolvenčné konanie vedené na žalobcu v zahraničí, odvolací súd udáva, že predmetom konania o určenie popretej pohľadávky nie je posudzovanie pôsobenia a činnosti žalobcu v Českej republike, vrátane jeho prípadných vzťahov ako dlžníka voči jeho veriteľom (insolvenčných navrhovateľov žalobcu). Z uvedeného dôvodu je argumentácia žalovaného, že žalobca vykonával v zahraničí činnosť v rozpore so zákonom o bankách, bez právneho významu, keďže sa netýka jeho vzťahu s úpadcom.

75. Žalovaný predložil v odvolacom konaní listinu z 13.2.2025, označenú ako zoznam pohľadávok dlžníka v insolvenčnom konaní vedeného na majetok žalobcu, v ktorej tabuľkovej prílohe sa prihlásená pohľadávka žalobcu nenachádza, no z obsahu tohto zoznamu zároveň vyplýva, že predložený zoznam nie je úplný, keďže dlžník aj naďalej zisťuje a overuje existenciu ďalších pohľadávok, preto nejde o kompletný zoznam. Z uvedeného preto vyplýva, že žalovaným predložená listina nepredstavuje úplný zoznam pohľadávok žalobcu a preto nie je spôsobilá vylúčiť prihlásenú pohľadávku žalobcu v konkurznom konaní vedenom na majetok úpadcu Eco Energy Point s.r.o.

76. Odvolací súd v odvolacom konaní konal s AK Igor Milichovský s.r.o. ako právnym zástupcom žalobcu a to s poukazom na ustanovenie § 252 ods. 2 zákona č. 182/2006 Sb., Insolvenčného zákona, podľa ktorého, ak je nebezpečenstvo omeškania, je osoba, ktorej bola udelená plná moc povinná pokračovať v obstarávaní záležitostí úpadcu, ktorých sa tieto úkony týkajú až do doby, než sa ich obstarávanie ujme insolvenčný správca, čo sa vzťahuje aj na zastupovanie žalobcu v tomto konaní.

77. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. ako vecne správny.

78. Odvolací súd taktiež potvrdil ako vecne správny výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania (výrok II.), ktorým žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal nárok na plnú náhradu trov konania podľa § 255 C.s.p. voči žalovanému, ktorý bol v spore neúspešný.

79. O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý bol v tomto odvolacom konaní úspešný, priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré je povinný nahradiť neúspešný žalovaný. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie, samostatným uznesením.

80. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto

rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom podľa § 429 ods. 1 C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).